Lietas Nr. 1A710013025

Lietas arhīva Nr. 1A/25/2901

Vidzemes rajona tiesa

Spriedums

Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2025.gada 31.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Didzis Līdacis, rakstveida procesā izskatīja /Nosaukums A/ sūdzību par Jūrmalas pašvaldības policijas Tehnisko līdzekļu un sodu kontroles nodaļas priekšnieka 2025.gada 17.septembra lēmumu Nr.8.1-12/25-2941.

Aprakstošā daļa.

[1] Jūrmalas pašvaldības policijas Tehnisko līdzekļu un sodu kontroles nodaļas priekšnieks (turpmāka Augstāka amatpersona) izskatīja /Nosaukums A/ (turpmāk pie atbildības saucamās persona) sūdzību par 2025.gada 21.augustā Pašvaldības policijas Tehnisko līdzekļu un sodu kontroles nodaļas inspektora pieņemto lēmumu (turpmāk Lēmums) par procesa uzsākšanu un soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. JP00106726 un nolēma noraidīt sūdzību un atstāt Lēmumu negrozītu (turpmāk Augstākas amatpersonas lēmums).

[2] Pie atbildības saucamā persona /Nosaukums A/ iesniedza sūdzību par Augstākas amatpersonas lēmumu un lūdza atcelt Jūrmalas pašvaldības policijas 2025.gada 17.septembra lēmumu lietā Nr.JP00106726 un izbeigt administratīvā pārkāpuma procesu.

/AdreseA/ /Adrese A/, Jūrmalā, ir uzstādīti divi luksofori, kuru stoplīnijas atrodas tikai 26,30 metru attālumā viena no otras. Abi luksofori darbojas sinhroni, bez laika nobīdes. Dzeltenais signāls pirmajā luksoforā iedegās plkst. 18:42:26.80. Transportlīdzeklis šķērsoja pirmo stoplīniju pie dzeltenā signāla plkst. 18:42:28.30. Otrā luksofora sarkanais signāls iedegās plkst. 18:42:29.80. Transportlīdzeklis šķērsoja otro stoplīniju plkst. 18:42:30.27.

Pie atbildības saucamā persona veikusi nepieciešamo bremzēšanas ceļu pie atļautā ātruma 50 km/h (13,89 m/s). Formula bremzēšanas ceļam: s_b = v² / (2a) Kur: v – ātrums (m/s), a – bremzēšanas paātrinājums (m/s²) Pieņemot a = 3,7 m/s², iegūts: s_b = (13,89²) / (2 × 3,7) ≈ 26,15 m Tas nozīmē, ka pilnīgai apstāšanai nepieciešams vismaz 26,15 m, neskaitot reakcijas laiku (kas ir vidēji 1,0–1,5 sekundes, tātad vēl papildus 14–21 metri). Kopējais drošais apstāšanās ceļš pie 50 km/h ir ap 30–36 metriem.

Ņemot vērā, ka abu luksoforu attālums ir tikai 26,3 m, droši apstāties pirms otrās stoplīnijas nav iespējams. Ja sāktu bremzēt, auto apstātos aiz otrās stoplīnijas uz vai aiz gājēju pārejas, apdraudot gājējus. Šajā situācijā droši

apstāties nebija iespējams, jo bremzēšanas ceļš pārsniedz attālumu starp abām stoplīnijām. Dzeltenais signāls bija iedegts tikai 3 sekundes, no brīža, kad šķērsojis pirmo luksaforu un abi luksofori strādā vienā laikā bez laika nobīdes. Faktiski no pirmā luksafora dzeltenā ieslēgšanās līdz otrā luksofora sarkanajam bija tieši 3 sekundes un tikai 26.3 metri. Šāda konfigurācija objektīvi rada situāciju, kurā vadītājs nevar izpildīt CSN prasības. Ja dzeltenā ilgums būtu, piemēram, 5 sekundes vai arī otrajam luksoforam būtu aizture, tad būtu iespējams šķērsot otro luksaforu pirms sarkanās gaismas iedegšanās, ja nākas pirmo luksoforu šķērsot pie tikko ieslēgušos dzelteno luksoforu.

Vadītājs varēja pamatoti paļauties, ka gājējam arī būs nepieciešams reakcijas laiks pirms uzsākt kustību pie zaļā signāla, tādēļ izvēlētā rīcība, šķērsot krustojumu pie dzeltenās gaismas bija drošākā, nekā riskēt apstāties uz gājēju pārejas vai bremzējot to šķērsot.

Luksoforu uzstādīšanas un sinhronizācijas dēļ vadītājam nebija iespējams droši apstāties starp abām stoplīnijām. Transportlīdzeklis pirmo stoplīniju šķērsoja pie dzeltenā signāla, kas ir pieļaujams atbilstoši CSN. Otra luksofora sarkanā gaisma iedegās tikai 3 sekundes vēlāk par dzeltenās gaismas iedegšanos pirmajā luksaforā, kas nav pietiekams drošas bremzēšanas laiks. Vadītāja rīcība turpināt kustību bija vienīgā drošā izvēle, lai neapdraudētu gājējus.

Motīvu daļa

[1] Tiesa, pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un izvērtējot Augstākās amatpersonas lēmuma tiesiskumu un pamatotību kopsakarā ar sūdzībā un paskaidrojumos izklāstītajiem argumentiem, atzīst, ka Augstākas amatpersonas lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

[2] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma (turpmāk AAL) 48.pantu, administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

Saskaņā ar AAL 180.panta pirmo daļu, izskatot administratīvā pārkāpumu lietu rakstveida procesā, tiesa sastāda nolēmumu saskaņā ar administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem dokumentiem.

AAL 225.panta otrā daļa noteic, ka tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kuri nodibināti ar pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā vai kurus saskaņā ar šā likuma 88.pantu nav nepieciešams pierādīt.

AAL likuma 225.panta trešajai daļai tiesa spriedumu drīkst pamatot tikai ar tādiem apstākļiem, par kuriem procesa dalībniekiem ir bijusi iespēja mutvārdos vai rakstveidā izteikt savu viedokli.

Saskaņā ar AAL 178. pantu, tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem. Tādējādi tiesa pārsūdzētā lēmuma pārbaudes apjomu un robežas noteic, ņemot vērā sūdzībā izvirzītos argumentus, iebildumus un prasījumus.

Saskaņā ar AAL 132.pantu amatpersona, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, noskaidro: 1) vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums; 2) vai to ir izdarījusi pie atbildības saucamā persona; 3) vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības; 4) vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi; 5) vai ir citi apstākļi, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa atzīst, ka sūdzības izskatīšana rakstveida procesā nav ierobežojusi lietas dalībnieku tiesības. Pie atbildības saucamā persona ir iesniedzis rakstveida sūdzību, norādot kā izpaužas Augstākas amatpersonas lēmuma nepareizība. Tiesa ir iepazinusies ar pie atbildības saucamās personas viedokli, tādejādi ir notikusi pie atbildības saucamās personas uzklausīšana. Lietas dalībniekiem ir nodrošināta iespēja iepazīties ar pierādījumiem lietā. Līdz sūdzības izskatīšanas dienai, /Nosaukums A/ nav norādījis jaunus pierādījumus vai apstākļus, kuru pārbaudei būtu nepieciešams mutvārdu process. Tiesa savu spriedumu pamato ar apstākļiem, par kuriem procesa dalībniekiem ir bijusi iespēja rakstveidā izteikt savu viedokli. Tiesa nekonstatēja nepieciešamību uzdot lietas dalībniekiem jautājumus.

[3] Saskaņā ar AAL 5.panta pirmo daļu administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldības saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

Tiesa, izvērtējot sūdzību par Augstākas amatpersonas lēmumu, secina, ka lietā pastāv strīds par to vai ir noticis administratīvais pārkāpums.

[4]2025. gada 21. augustāPašvaldības policijas Tehnisko līdzekļu un sodu kontroles nodaļas inspektorspieņēma lēmumu par procesa uzsākšanu un soda piemērošanu administratīvā pārkāpumalietā Nr.JP00106726, ar kuru pie atbildības saucamai personai piemērots naudas sods sešas naudas soda vienības, kas saskaņā ar AAL 16. panta otro daļu ir 30 EUR(turpmāk Lēmums).

Lēmumā norādītas ziņas par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem – /Adrese B/ (pie gājēju pārejas), ar /Nosaukums A/ īpašumā esošu transportlīdzekli – /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numura zīme /Numurs A/ (turpmāk Transportlīdzeklis), 2025. gada 20. augustā plkst. 18.42, pārkāpti Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumi Nr. 279 “Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk CSN) 45.punkta 4.apakšpunkta noteikumi – sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli, kas aizliedz kustību, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma (turpmāk CSL) 52.panta pirmajā daļā.

[5] Pie atbildības saucamā persona pārsūdzēja Lēmumu.

[6] Augstāka amatpersona 2025.gada 17.septembrī izskatīja pie atbildības saucamās personas sūdzība par Lēmumu un nolēma noraidīt sūdzību un atstāt 2025.gada 21.augustā pieņemto lēmumu negrozītu.

Augstāka amatpersona konstatēja, ka pārkāpums fiksēts ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli. Pārkāpuma konstatēšanas brīdī veikts videoieraksts. /Adrese C/ virzienā no Bulduriem uz Dubultiem ir uzstādīti divi luksofori, viens pirms Majoru stāvvietas iebrauktuves /Adrese D/, otrs aiz iebrauktuves Majoru stāvvietā, pirms gājēju pārejas. Abiem luksoforiem gaismas signāli pārslēdzas vienlaicīgi. No video ieraksta ir redzams, ka transportlīdzeklim atrodoties pirms luksofora, kas uzstādīts pirms iebrauktuves uz Majoru stāvvietu /Adrese C/, iedegas dzeltenais kustību aizliedzošs signāls. Transportlīdzekļa vadītājam bija izpildāms pienākums samazināt transportlīdzekļa ātrumu un apstāties pirms stoplīnijas, uzstādītās STOP zīmes un braukšanu aizliedzoša luksofora signāla.

Augstāka amatpersona secināja, ka administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemtais Lēmums ir tiesisks un pamatots. Amatpersonas lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

[7] Pie atbildības saucamā persona pārsūdzēja Augstākas amatpersonas lēmumu un lūdza to atcelt, norādot, ka vadītāja rīcība turpināt kustību bija vienīgā drošā izvēle, lai neapdraudētu gājējus.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka pie atbildības saucamai personai piederoša transportlīdzekļa – /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numura zīme /Numurs A/, vadītājs 2025.gada 20.augustā plkst. plkst. 18.42, šķērsota stoplīnija un gājēju pāreju pie sarkanā, kustību aizliedzošā signāla.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 “Ceļu satiksmes noteikumi”(turpmāk CSN) 45.punkta 45.4.apakšpunktā noteikts, ka luksofora sarkanais signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību.

Tiesa atzīst, ka Augstāka amatpersona pamatoti atzina, ka transportlīdzeklis 2025.gada 20.augustā plkst. 18.42, adrese: /Adrese B/, pārkāpa CSN 45.punkta 4.apakšpunkta noteikumus, un konstatējama prettiesiska rīcība, par kuru administratīvā atbildība noteikta CSL 52. panta pirmajā daļā. Tiesa konstatē, ka iepriekš minēto apstiprina pierādījumi – Foto 00106726.png, videoieraksts bdfd3510-094623.mj2. Kā arī tiesa konstatē, ka notikuma faktiskos apstākļus neapstrīd arī pie atbildības saucamā persona.

Tiesa šajā lietā neņem vērā pie atbildības saucamās personas veiktos aprēķinus, jo nav pamata uzskatīt, ka šajos aprēķinos izmantotie lielumi ir attiecināmi uz konkrēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Augstāka amatpersona pamatoti atzina, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā), tādējādi transportlīdzekļa vadītājam, vadot transportlīdzekli 2025.gada 20.augustā, bija jāizvēlas satiksmes intensitātei piemērots braukšanas ātrums, lai, iedegoties luksofora sarkanās gaismas signālam, spētu transportlīdzekli apstādināt pirms 929.ceļa apzīmējuma – plata nepārtraukt šķērslīnija – stoplīnija.

[8.1] Ceļu satiksmes likuma (turpmāk CSL) 52.panta pirmajā daļā noteikts, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam, vai par braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no trim līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no sešām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

AAL 162.panta pirmajā daļā noteikts, ja pārkāpums fiksēts ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, sodu par pārkāpumu piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam vai valdītājam, bet, ja pārkāpums izdarīts ar transportlīdzekli, kas nodots tirdzniecībai (tam uzstādītas tirdzniecības valsts reģistrācijas numura zīmes vai tas reģistrēts tirdzniecības reģistrā), — komersantam, kurš veic attiecīgā transportlīdzekļa tirdzniecību. Savukārt AAL 161.panta trešajā daļā noteikts, ka par šajā nodaļā minētajiem pārkāpumiem personai piemēro attiecīgajam pārkāpumam noteikto minimālo naudas sodu.

Tiesa konstatē, ka sods par pārkāpumu piemērots transportlīdzekļa īpašniekam un tā apmērs noteikts minimālā naudas soda apmērā.

Tiesa atzīst, ka šajā lietā nav nepieciešams izvērtēt vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, jo tas nevar ietekmēt piemērotā soda mēru. Tiesa nekonstatē citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa secina, ka Augstākās amatpersonas lēmums ir tiesisks un pamatots, tas atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

[8.2] Tiesa atzīst, ka šajā lietā nav nepieciešams izvērtēt pārējos Augstākas amatpersonas lēmumā un sūdzībā norādītos apstākļus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu.

Rezolutīvā daļa.

Tiesa, saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 225., 227.pantu,

nosprieda

atstāt negrozītu Jūrmalas pašvaldības policijas Tehnisko līdzekļu un sodu kontroles nodaļas priekšnieka 2025.gada 17.septembra lēmumu Nr. 8.1.12/25-2941, bet /Nosaukums A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums paziņots un pieejams Vidzemes rajona tiesas kancelejā 2025.gada 31.oktobrī.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darbdienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas apelācijas kārtībā apgabaltiesā, apelācijas sūdzību adresējot apgabaltiesai, bet iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Prokurors sešu mēnešu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas var iesniegt apelācijas protestu par Vidzemes rajona tiesas spriedumu.

Tiesnesis Didzis Līdacis